

Una ruta per créixer i per canviar la imatge

Escull un itinerari pensant en nous equipaments i serveis, i no basat en la tradició d'un municipi que vol renovar la seva identitat

Reflecteix el pragmatisme amb què es defineix

Fotografiat a la plaça de la Coma MANEL LLADÓ.

GEMMA BUSQUETS ROS - CASSÀ DE LA SELVA

Quedem a les nou del matí a l'ajuntament. Punt d'inici tòpic d'un passeig amb l'alcalde, d'acord. Però quan concertem la trobada, ho considero pertinent i també pràctic, ja que em comenta que ja estarà al despatx treballant. Per a un alcalde novell en el càrrec, però amb experiència municipal –va ser regidor a l'oposició i en equips de govern, amb els alcaldes Antoni Baulida i Enric Bagué– ser el batlle del poble on ha nascut i crescut és “un somni fet realitat o una realitat somiada”. Així ho va expressar Robert Mundet i Anglada (Cassà de la Selva, 1970) en la presa de possessió el 15 de juny del 2019. Dos anys després demano a Mundet (Junts) per si aquesta realitat somiada, la de la vara, pesa més del que es pensava: “L'experiència prèvia de regidor ajuda per tot el que ens ha vingut i el coneixement del poble facilita les coses”. Al llarg del passeig, aquest “coneixement” el comprovo a través de la socialització. Per una banda, les salutacions, aquell “bon dia” que difícilment se sent a ciutat. I ens aturarem més d'una vegada perquè Mundet atén alguna petició o allarga la salutació amb un diàleg breu amb el conegut. Percebo que la il·lusió per l'alcaldia hi és.

Després que Marià Montsunyer (PSC), soci de govern, surti de la trobada setmanal amb l'alcalde, entro al despatx, on em fixo en les vistes. Un despatx ha de tenir unes bones vistes. Perquè des de dins es treballa pensant en el que hi ha a fora. L'alcalde m'assenyala les obres del nou supermercat Bon Preu. Des de la finestra està al dia de les obres. La feina en un Ajuntament, explica, “és com fer la llista del súper”. M'avança el recorregut que farem, de bon matí, perquè la xafogor d'agost, ho fa més prudent.

Per què ha escollit aquesta ruta? “Crec que seran punts de creixement del poble i donaran un canvi radical a la imatge que tenim de Cassà de la Selva, amb molt més bons equipaments i bons serveis.” Penso en la imatge que, com a forastera, tinc de Cassà i em contesto mentalment: música, suro i Gavarres. Ho faig a partir de la tradició i de la història, dels taps de suro que hi ha a la rotonda d’entrada, i d’un passat que s’ha llegat com a patrimoni arquitectònic i que ens trobem al llarg del passeig. Quin és el canvi d’imatge que proposa? “Estem en un lloc de pas. Sempre hem tingut el problema de saber-nos vendre com a municipi. A la zona esportiva, per exemple, tenim molts usuaris de fora, de Caldes, Llagostera, Riudellots, fins i tot Fornells.” Enfillem, doncs, cap a la zona esportiva, passant per l’antiga estació del Carrilet, vestigi de l’antic tren de Girona a Sant Feliu. Un grup de ciclistes circulen per la ruta. L’alcalde m’assenyala, quan som a la zona esportiva, el nou tram de les vies verdes que es planifica mancomunat amb cinc municipis més. “És una inversió molt important de territori i també de bon veïnatge. És futur, perquè la via verda és salut, esport i és un atractiu turístic dels que som municipis de segona línia de mar.” Pensant potser en els ciclistes que acabem de veure, afegeix: “També pot ser un punt de dinamització per a totes les cases de turisme rural que tenim escampades.” A la zona esportiva hi realitzaran un camp de futbol 7. Mentre el fotògraf Manel Lladó pren mides per quina és la millor foto en aquest primer punt de l’itinerari, Mundet es preocupa pels treballs del canvi de gespa que s’estan fent al camp de futbol. Reprenent el passeig, Mundet fotografia els treballs que s’han fet a l’escola Puig d’Arques.

El segon punt de la ruta és la residència geriàtrica Sant Josep. Fa un any que l’equip de govern va decidir que l’entitat pública Sumar, vinculada a la Diputació de Girona, que n’és el soci majoritari, gestionés el centre: “L’atenció a les persones és molt important; necessitàvem un control més exhaustiu del que hi passava, i més professional, i Sumar ens dona aquesta cobertura i seguretat, cosa que no faria una empresa privada.” Destaca que era el moment de fer el canvi, i es ratifica en la bona aposta amb un “anem en bona direcció”.

Robert Mundet camina a pas lleuger. No es tracta d’enllestir ràpid el passeig, però tampoc d’entretenir-se excessivament. De tarannà pràctic, ho demostra amb aquesta ruta que no vol ser turística, ni d’aparador, ni recreant-se en les enyorances de les cases senyoriales, en les quals li faig parar atenció durant el recorregut, sinó posant èmfasi en els equipaments i els serveis. En l’esmorzar que fem a la plaça de la Coma ho ratifica el propietari del bar quan li demano què pensa de l’alcalde: “Pragmatisme. Ens estalviem un munt d’arguments i anem per feina.” De camí en el tercer punt de la ruta, coincidim amb la mare de l’alcalde, que ve del mercat. És dia de parades de

fruita, verdura, planter... però també tèxtil al passeig Vilaret. Li demano per passar pel mercat, per veure l'ambient. Demana a la mestressa d'una parada si té fesolets de l'ull negre, que servits a taula li són el millor àpat del món. La trobada casual amb la mare evoca no només la plaça on jugava de petit sinó els records que encara flairem de la cuina de la infantesa.

Deixem els fesols i el paradís de les estovalles i tornem a la ruta, perquè Mundet ens vol ensenyar l'actuació que planegen realitzar al carrer Indústria amb el carrer de la Bisbal: "És una de les fases previstes en la planificació de la millora del centre de Cassà, però és urgent perquè la canonada d'aigua potable que subministra a tot el poble hi passa per sota, és de fibrociment i està molt trinxada." Es preveu començar al setembre, i tot i que reconeix que són molts mesos de molèsties per als veïns, "de carrers empantanegats", serà un guany de futur. "No hi ha contribucions especials", recalca.

La fotografia que destaca aquest passeig, vista per l'ull d'en Manel Lladó, és a la plaça de la Coma. Ens demana si volem entrar a Can Trinxeria, quart punt de l'itinerari, també parada obligada, no només per la bellesa arquitectònica exterior, sinó perquè l'Ajuntament en vol reformar la segona planta en el marc d'una racionalització i usos d'espais municipals. Acabem la ruta a Can Parera, motiu d'enganxada en l'últim ple amb ERC perquè es va comprar la finca i se'n projecta l'enderroc parcial, per fer-hi places d'aparcament. La nau adjacent es reformarà per crear una plaça coberta amb un ús polivalent. Encara s'hi poden veure, a la paret de Can Parera, els impactes de la metralla durant la guerra civil. "Era una oportunitat per crear aparcaments i que pot suposar un suport al comerç local."

Li demano passar per Can Frigola, motiu de discussió, quan era a l'oposició, arran de la compra feta per l'alcaldia de Martí Vallès (ERC): "Tenim patrimoni i l'haurem de conservar perquè cal una inversió potent i finançament extern per fer-hi un projecte." Em recorda que s'ha reduït molt l'endeutament però que "no es pot estirar més el braç que la màniga". Ser pràctic, tocar de peus a terra, és la seva manera de fer i de ser: "No tens marge, perquè la llista del súper és interminable." Li pregunto pel pacte amb el PSC que li permet governar. ERC es va imposar per tres vots de diferència el 2019 i per cinc el 2015: "Bé, molt correcte." Tornaria a signar el pacte de govern? "M'entendré sempre amb les persones que es vulguin entendre; no els va interessar", referint-se als republicans. Defensa que les grans apostes s'han aprovat per majoria i que "no hi ha tantes diferències, sinó que és qüestió de matisos". Li demano si al capdavall no és

qüestió de sintonia personal. “Possiblement no hi ha la cordialitat ni l’avinentsa per fer les coses més fàcils; és el preu de la política.”

Publicat a: El Punt, 23 d’agost de 2021

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/10-administracions/2017444-una-ruta-per-creixer-i-per-canviar-la-imatge.html>